

Vekâletle Kurban Organizasyonu Yapan Kuruluşların Kurban Etlerini Satması Caiz Midir?

22 Nisan 2025

Kurban, Allah'a yaklaşmak ve O'nun rızasına ermek için ibadet maksadıyla, belirli şartları taşıyan hayvanı usûlüne uygun olarak kesmektir. Kurbanlık hayvanı veya bedelini bir hayır kurumuna veya yoksul kişilere bağışlamakla bu vecibe yerine getirilmiş olmaz. Ancak kurbanın sahih olması için kişinin keseceği kurbanı bizzat satın alması, kendisinin kesmesi veya kesilirken yanında bulunması şart değildir. Bu işlemler vekâlet yoluyla da yaptırılabilir. Vekâlet, sözlü veya yazılı olarak verilebildiği gibi telefon, internet ve benzeri iletişim araçları vasıtasıyla da verilebilir. Vekil tayin edilen kişi veya kurum, üstlendiği vekâleti gereği gibi yerine getirmekle yükümlüdür.

Kurban ibadetinin hikmetlerinden biri, toplumun bütün kesimlerinin bayrama iştirak etmelerinin sağlanmasıdır. Kurban etlerinin başta ihtiyaç sahipleri olmak üzere aile efradı, dostlar ve komşular ile paylaşılmasının istenmesi bu amaca yöneliktir. Bu kapsamda kurban etlerinin bir an önce ihtiyaç sahiplerine ulaştırılması da esastır. Kurban etlerinin satılıp başka amaçlar doğrultusunda kullanılması bu hikmetlere aykırılık teşkil eder. Bu nedenle bazı kişi ve kuruluşlar tarafından kesim öncesi henüz organize aşamasında kurban etlerinin satımının planlanması doğru değildir.

Dolayısıyla, vekâletle kurban kesen kuruluşların kapasitelerini dikkate alarak kesip dağıtabilecekleri sayıda kurban vekâleti almaları, kesim işlemini mutlaka gerçekleştirmeleri ve buradan elde edilen etleri satışa konu etmeden öncelikle muhtaçlara dağıtmaları gerekir. Bununla birlikte kurban etlerinin ihtiyaç sahiplerine dağıtılması yönünde gerekli çaba gösterildiği hâlde farklı nedenlerle fakirlere ulaştırılma imkânı sağlanamamış ve elde kalan etlerin telef olma ihtimali ortaya çıkmışsa satılarak bedeli, kurban sahiplerinin niyetleri doğrultusunda muhtaçlara ulaştırılabilir. Bu şekilde elde edilen gelir, hiçbir şekilde organizasyon ve kesim masrafları için mahsup edilemez.

Kaynak: Diyanet İşleri Başkanlığı, Din İşleri Yüksek Kurulu Fetvaları (12. Baskı, 2025), s. 481